

Men hr. Rohde ville sikkert have stået frem på alle landets talerstole og sagt: Hvor er det herligt det her. Lad os få flere valgplakater, der roser spekulatationen.

Velbekomme!

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Jeg vil gerne høre hr. Rohde, om ikke det er rigtigt forstået, at hvis man indførte sådan en Tobin-skat, så ville den ikke være nogen forsikring mod politisk dumhed, som f.eks. da Boris Jeltsin som sædvanlig stangberuset stillede sig op i russisk fjernsyn og erklærede, at den russiske rubel aldrig ville blive devalueret. Og dagen efter reagerede markederne naturligtvis i et sådant omfang, så man var nødt til at devaluere rublen. Det var altså en politisk dumhed, og det forsikrer en Tobin-skat vel ikke imod?

Eller det, vi oplevede i Sydøstasien, hvor der var en oppumpet økonomi, og hvor man havde overbelånt og overbelånt og overbelånt. Hvis man havde haft en Tobin-skat, ville det så kunne have resulteret i, at en overbelånt og usund økonomi kunne have fortsat til skade for de borgere, der bor i de pågældende lande?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg kan sige til alle tre spørgere, at en Tobin-skat under ingen omstændigheder vil afhjælpe de her problemer. Det mener jeg simpelt hen er en illusion. Tværtimod vil jeg fastholde, at man risikerer større kursudsving ved at fjerne noget af likviditeten i markedet. Under alle omstændigheder vil investorerne altid trække sig ud, hvis der er krise i et land.

Spekulation er jo et udtryk for tillid eller mangel på tillid til det politiske system. Spekulation ser på, hvorvidt det politiske system fører en ordentlig og anstændig politik, og om man kan løse de udfordringer, man står over for. Det er spekulation.

Krisen i f.eks. Asien var aldrig blevet løst med en Tobin-skat, kan jeg også sige til hr. Keld Albrechtsen. Det tror jeg simpelt hen ikke på. Syd-korea har jo restriktioner på kapitalbevægelse. De blev også ramt af krisen i Asien på trods af restriktioner.

Hvad skete der i Chile? Chile har fra 1991 til 1998 haft restriktioner på import af kapital, men opgav i 1998 disse restriktioner, fordi der kom for lidt kapital ind i landet. Det var det, der skete

i Chile, oven i købet i kølvandet på krisen i Asien, og det er vel en tanke værd.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil da gerne gøre et sidste forsøg på at udvikle hr. Rohdes forståelse af verden. Spekulation behøver ikke kun at være et spørgsmål om tillid eller ikketillid. Spekulation kan også være en koordineret aktion i et forsøg på at knække en valuta, hvor man siger: Bare vi bliver mange nok, så går det her. Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt vi har tillid til det britiske pund eller ikke har tillid til det. Det er et spørgsmål om, hvorvidt vi kan skabe en bølge, der gør, at der er nok, der ruller med, så vi vinder over den nationale bank. Og gør vi det, er kassen scoret. Så det har ikke noget med tillid og ikketillid at gøre. Det er bare spekulation. En spekulativ boble kan opstå når som helst, og den kan have kolossale skadevirkninger.

Hvis økonomien er stærk nok, og hvis det lykkes os at lave et effektivt forsvar, så er det spekulanterne, der taber penge. Jeg håber, at det bliver sådan hver gang, der er nogle, som forsøger sig mod den danske krone. Det tror jeg vi er fælles om at håbe. Men der er en risiko for, at der engang imellem er lande, der bliver rendt over ende, fordi spekulanterne får lavet en bølge, der er så stærk, at den nationale bank i et land ikke kan magte den. Det er trist, for så er det spekulanterne, der tjener pengene og kassen, og så er det arbejdsløshed, der er konsekvensen.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jens Rohde, og derefter ser det ud til, at vi kan gå tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er klart, at man oplever den slags mere eller mindre koordinerede forsøg. Der er også altid krusninger på overfladen. Men netop derfor er det jo også så vigtigt med en sund økonomi.

Og har man en sund økonomi, og forholder man sig fornuftigt, så er det jo netop, at disse spekulanter, der forsøger det her, får bank, for markedet er så stort, at der altid er nogle, der er klar til at vade den anden vej. Det er fordelene ved, at der er så mange transaktioner, som der er, og at handelen er så stor. Der er altid nok til at gå den anden vej, hvis det er sådan, at det ikke er på realøkonomisk grundlag. Det er fordelene.